

РЕШЕНИЕ

№ 1726

гр. София, 10.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 11.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **13226** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Р. С. А., чрез адвокатско дружество „К. и партньори“, съдебен адрес: [населено място], ул.К.“ №23, ет.2, офис 4 срещу Решение №ПО-128/30.10.2019г. на директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение молбата на жалбоподателя срещу действията на публичния изпълнител, обективирани в ПНПОМ №С190022-023-0000734/28.02.2019г. и Постановление за продължаване на ПОМ №С190022-139-0000607/21-03.2019г., издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място].

С жалбата моли съдът да отмени оспореното решение като незаконосъобразно, необосновано и издадено в нарушение на закона, както и да се отменят наложените предварителни обезпечителни мерки и тяхното продължаване. Жалбоподателят излага доводи, че е недопустимо да се налагат ПОМ с изцяло бланкетно постановление. Инвокират се съображения, че формалното позоваване текст от закона не е достатъчно основание да се приеме наличието на обезпечителна нужда. Нарушени са разпоредбите на чл.121, ал.1 ДОПК и чл.195, ал.2 ДОПК, както и принципите на служебното начало и на съразмерност.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. С., който поддържа жалбата, предлага да се уважи, претендира разноски, за което представя списък. Прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение.

Ответникът – директорът на ТД на НАП - С. редовно призован не се явява, представлява се от юрк. Н., която оспорва жалбата и предлага да не се уважава. Претендира юрисконсултско възнаграждение, за което представя списък.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството по налагане на предварителните обезпечителни мерки е образувано във връзка с възложена ревизия на жалбоподателя със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р – 22220318005876-020-001/27.09.2018г., връчена на дружеството на 02.11.2018г. по реда на чл.32, ал.5 и ал.6 от ДОПК. Предмета на ревизията е установяване на задълженията по ЗКПО за период от 01.01.2015г. до 31.12.2017г. В хода на ревизията е установено, че предполагаемият размер на задълженията на жалбоподателя ще бъде около 26 421,31лв., в това число главница 22 937,91лв. и лихви в размер на 3 483,40 лв., обективизирано в РД № Р-22220318005876-092-001/26.02.2019г., връчен на дружеството-жалбоподател.

С РА № Р-22220318005876-091-001/20.03.2019г. са установени задължения в размер на 26 567,88лева, от които главница 22 937,91лв. и лихва 3 629,97лв. РА е потвърден с решение № 1123/27.06.2019г. на директора на дирекция ОДОП и е обжалван по съдебен ред. На съда е служебно известно, че по жалбата срещу РА е образувано адм.д. № 13157/2019г. по описа на АССГ, което е висящо.

От публичния изпълнител е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. № С190022-02300000734/28.02.2019г., с което на основание чл. 121, ал.1 от ДОПК е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкова сметка в ТБ [фирма] за сумата от 26 421,31 лева.

На основание чл. 121, ал.6 от ДПК от страна на публичния изпълнител е издадено Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки № С190022-139-0000607/21.03.2019г.

С решение № ПИ – 128 от 30.10. 2019г., жалбата срещу ПНПОМ и ПНПОМ, е оставена без уважение като неоснователна. Решаващият орган е приел, че актовете са мотивирани с необходимостта от предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на което събирането на установените задължения ще бъде невъзможно или значително затруднено.

В ТД на НАП е образувано изп.дело №[ЕИК] на 03.07.2019г. въз основа на установените изискуеми задължения въз основа на издаденият РА.

На настоящият съдебен състав е служебно известно, че с Определение от 19.12.2019г. по адм.д.13157/2019г. на АССГ-4 състав, е спряно изпълнението на РА № Р-22220318005876-091-001/20.03.2019г., с който са установени задължения в размер на 26 567,88лева, от които главница 22 937,91лв. и лихва 3 629,97лв., до влизането му в сила или неговата отмяна със съдебно решение. Спирането е по молба на жалбоподателя, в която е основал искането си с наложената обезпечителна мярка – запор върху суми по банкова сметка, с оспорените в настоящето производство ПНПОМ и постановвление за продължаване на наложения запор. Именно наложеното обезпечение в пари е дало основание на съда съобразно чл.153, ал.4 ДОПК да спре изпълнението на РА.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна

следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в срока по чл. 197, ал.2 от ДОПК и е допустима, като подадена от надлежна страна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган в съответствие с правомощията му по чл. 12, ал. 2, т.1 от ДОПК въз основа на мотивирано искане за принудително изпълнение.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С цел да се гарантира събирането на изискуеми публични задължения на жалбоподателя, компетентният орган е издал оспорените постановления, потвърдени от решаващият орган. Законосъобразността на решението на директора на ТД на НАП - С. и наложеното обезпечение с потвърдените от него постановления са предмет на спора по делото.

В нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК са определени условията, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка. При систематичното тълкуване на горепосочената разпоредба се обосновава изводът, че предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на обезпечителни мерки, неговото продължаване и потвърждаващото ги решение на директора на ТД на НАП. Следователно, съдът извършва преценка дали при издаването на административните актове са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

В конкретния случай от приложените писмени доказателства съдът констатира, че обжалваното решение е издадено от орган, който разполага с материална компетентност. Решението е издадено в рамките на установения в чл. 197, ал. 1 ДОПК преклузивен срок.

Съобразно разпоредбите на чл. 197, ал. 1 – 3 от ДОПК, в настоящото производство съдът извършва преценка и на законосъобразността на самото налагане на обезпечителните мерки. Обжалваното постановление за налагане на обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител в компетентната териториалната дирекция на НАП, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 2 от ДОПК и съгласно правомощията на този орган, определени в чл. 167, ал. 1 от ДОПК. Същите са издадени и в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържат посочените в ал. 1 задължителни реквизити, мотивирани са. Налагането на предварителни обезпечителни мерки е във връзка с гарантиране събирането на изискуеми публични вземания, установени в хода на извършената ревизия.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване на извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В настоящия случай са изпълнени предпоставките на чл. 121, ал. 6 от ДОПК.

В административното производство, свързано с издаването на постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечения, законодателят не е вменил на публичният изпълнител нито задължение, нито компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията. Публичният изпълнител не контролира ревизиращия орган по приходите и не може да оспорва

неговото предположение относно предполагаемия размер на бъдещите вземания от ревизираното лице, нито да ги отхвърля. В хода на ревизионното производство, публичният изпълнител действа в условията на обвързана компетентност- при наличието на мотивирано искане от страна на органа по приходите, извършващ ревизията е обвързан досежно субекта и размера на очакваните задължения, а относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните обезпечителни мерки се ползва от преценката на ревизиращия орган. Размерът на задълженията се определя от ревизиращия екип и обосноваването им също е от тяхната компетентност. В този смисъл са неоснователни възраженията на жалбоподателя.

Следва да се отбележи, че смисълът на предварителната обезпечителна мярка е да се наложи обезпечение на бъдещо вземане, чийто размер не е установен по основание и размер, а само се предполага. Размерът към момента на налагане на ПОМ не е окончателно установен, поради което в тази хипотеза и при наличието на висящо ревизионно производство, спор за обосноваване на посочения размер не е относим към характера на производството по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

Налагането на обезпечителни мерки в условията на едно бъдещо (предполагаемо) вземане, наличието и размера, на което може и да не се потвърди в края на ревизията, представлява засилена грижа на закона към защитата на публичния интерес. Налагането на предварително обезпечение се мотивира с опасността удовлетворението на бъдещото вземане да е невъзможно или да бъде значително затруднено. Преценката на възможното затруднение се прави при съпоставка между предполагаемия размер на задължението и наличните активи на бъдещия длъжник. Тоест, иницирането на предварителни обезпечителни мерки се предприема, когато органите, извършващи ревизията са преценили, че ще бъде затруднено или невъзможно събирането на предполагаемите публични задължения, какъвто е настоящия случай.

Настоящият съдебен състав намира изводите на компетентния орган по приходите и публичния изпълнител, за възможно затруднение при събиране на вземането, за обосновани, поради което е необходимо налагането на предварителни обезпечителни мерки, за да се предотврати извършването на сделки и действия с имущество на жалбоподателя. В случая, предпоставките обуславящи налагане на обезпечителните мерки, са съобразени от публичния изпълнител, същият е извършил преценка на въпросните обстоятелства, и като е взел предвид очаквания размер на публичните задължения, и наличните активи на жалбоподателя е формирал обоснован извод за наличие на предпоставките на чл. 121, ал. 6 вр. ал. 1 от ДОПК. Целта на обезпечителни мерки е да се съхрани имуществото в патримониума на ревизираното лице и да му се отнеме възможността да се разпореде с активите си преди да е започнало процедура по принудителното им събиране.

В разпоредбата на чл. 198, ал. 1 от ДОПК са изрично посочени четири способа. чрез които се извършва обезпечението: 1. с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб; 2. със запор на движими вещи или вземания на длъжника; 3. със запор на сметките на длъжника и 4. със запор на стоки в оборот на длъжника. Публичният изпълнител действа в условията на оперативна самостоятелност при избора на обезпечителна мярка, т. е. може да избере един или няколко от способите, предвидени в чл. 198 от ДОПК. От страна на жалбоподателя не са предложени други обекти за обезпечаване на предполагаемите му публични задължения.

Спазена е разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК. С оглед на затрудненото

удовлетворяване на бъдещото публично вземане, при наличие на обезпечение върху активите на лицето, се въздейства неблагоприятно върху неговата дейност. В тази връзка законодателят е предвидил в чл. 121, ал. 3 от ДОПК забрана на не какво да е затруднение, а само на такова, което представлява „сериозно възпрепятстване дейността на лицето”. Нещо повече, втората визирана хипотеза в чл. 121, ал. 3 от ДОПК предвижда още по - изявен превес на публичния интерес като посочва, че обезпечение се допуска дори, ако сериозно се възпрепятства дейността на лицето, стига да не води до нейното спиране. В случая жалбоподателят не е представил конкретни доказателства наложената обезпечителна мярка да е довела до визираните в чл. 121, ал. 3 от ДОПК ефекти върху дейността му.

В конкретния случай не са налице и основанията, предвидени в чл. 208 от ДОПК за отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки. Чл. 208 от ДОПК императивно посочва хипотезите, в които наложените предварителни обезпечителни мерки могат да бъдат отменени - погасяване на публичното задължение; актът за установяване на публичното вземане да бъде обявен за нищожен, обезсилен или отменен по установения ред или същият да бъде изменен с решение на горестоящ орган или от съда и при предприето принудително изпълнение да бъде събрана сума, равна или надхвърляща сумата на задължението съгласно изменението. В случая не е налице нито едно от изброените в цитираната разпоредба основания за отмяна.

Спазен е принципът на съразмерност, пряко произтичащ от нормата на чл. 6 от АПК, приложим по препращане на §2 от ДР на ДОПК. Не е нарушен и принципът, наложеното обезпечение да съответства на вземанията на държавата, последователно проведен и в ДОПК /така чл. 195 ал. 7 и чл. 198 ал. 2/. В случая, нарушение на този принцип не е налице, като няма неоправдана намеса в патримониума на длъжника, като не може да се приеме, че с наложеното обезпечение се засягат права и законни интереси в по - голяма степен от най - необходимото за целта, която преследва закона. В конкретния случай, предпоставките обуславящи налагане на обезпечителните мерки, са съобразени от публичния изпълнител. Същият е извършил преценка на въпросните обстоятелства, и като е взел предвид очаквания размер на публичните задължения, и наличните активи на субекта на ревизията, е формирал обоснован извод за наличие на условията на чл. 121, ал. 6 от ДОПК.

Отделно от изложеното, предполагаемият размер на публичните задължения е потвърден с установеното задължение с РА № Р-22220318005876-091-001/20.03.2019г. Също така, наложената обезпечителна мярка е послужила като основание за спиране изпълнението на РА.

Предвид изложеното настоящата инстанция намира, че са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1, ал. 3 и ал. 6 от ДОПК, а депозираните в жалбата възражения са неоснователни и недоказани, предвид факта, че по смисъла на разпоредбата на чл. 121, ал. 6 вр. ал.1 от кодекса, обезпечението се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на бъдещото публично задължение.

По тези съображения настоящата съдебна инстанция приема, че оспорените постановления са издадени при спазване на процесуалните правила и материалния закон, поради което решението на директора на ТД на НАП – С. следва да се потвърди, а жалбата срещу него да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на делото на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание § 2 от ДОПК вр. чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за

заплащането на правната помощ, в размер на 100,00 лв., като възражението за прекомерност е основателно. Възнаграждението за процесуално представителство на ответника се определя на база посочените правни основания, тъй като разпоредбата на чл. 161 от ДОПК се намира в глава Петнадесета от ДОПК, която се отнася до обжалването на ревизионния акт, а настоящият спор не е с такъв предмет.

Воден от горното и на основание чл. 197 от ДОПК, Административен съд София – град, първо отделение, 4 – ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Р. С. А., чрез адвокатско дружество „К. и партньори“, съдебен адрес: [населено място], ул.К.“ №23, ет.2, офис 4 срещу Решение №ПО-128/30.10.2019г. на директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение молбата на жалбоподателя срещу действията на публичния изпълнител, обективирани в ПНПОМ №С190022-023-0000734/28.02.2019г. и Постановление за продължаване на ПОМ №С190022-139-0000607/21-03.2019г., издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място].

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Р. С. А. да заплати на ТД на НАП - С. юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: